

man kalder det, og at det er et krav fra mange landes side, at man skal have gennemført disse institutionelle reformer, før man reelt kan komme i gang med udvidelsen, og at det derfor er en hindring for udvidelsen. Det kan man da se allerede nu, før Traktaten overhovedet er trådt i kraft.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg ser helt tilfældigt, at der også er stillet en række spørgsmål til udenrigsministeren, og jeg ved, at det er tæt på udenrigsministerens hjerte ligesom det er tæt på mit, så der vil komme en række fremragende svar på de spørgsmål, der måtte komme opfølgende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 907

8) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Deler den danske regering den socialdemokratiske EU-ordfører Jakob Bukstis synspunkt, nemlig at den tyske udenrigsminister og EU-formands udtalelser i Europa-Parlamentet den 12. januar 1999 ikke er nyttige for den folkelige opbakning til EU og ØMU i Danmark og er udtryk for et imperiebyggeri?«

Skriftlig begrundelse

Den tyske udenrigsminister og nuværende EU-formand, Joschka Fischer, sagde i sin tale til Europa-Parlamentet tirsdag den 12.1.99. at det var nødvendigt med yderligere integration i EU-arbejdet. Det skulle ske på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, og der skal kunne tages flertalsafgørelser på alle områder undtagen for forbindelse med traktatændringer.

Ifølge Berlingske Tidende den 13.1.99 sagde han, at der på EU-topmødet i Köln den 3.-4. juni i år skal laves en køreplan for de nye traktatændringsforslag så der kan holdes en ny regeringskonference i 2001. Formålet er for Fischer at sætte EU i stand til at agere hurtigt, egenhændigt og effektivt på den internationale scene.

Denne tale er faldet den socialdemokratiske EU-ordfører Jakob Buksti for brystet. Han siger til Børsen den 14.1., at »det, vi hører fra Joschka Fischer, er ikke nyttigt. Imperiebyggerne i EU

burde holde en lav profil, for deres visioner er ikke gavnlige for den folkelige opbakning hverken i Danmark eller andre steder«. Buksti siger ligeledes til Børsen, at Tyskland med sit udspil »... er på vej væk fra det nuværende EU, der er opbygget af selvstændige stater«.

Indholdet i den tyske udenrigsministers tale er i klar modstrid med de løfter, som den danske statsminister gav den danske befolkning lige før afstemningen den 28. maj om Amsterdamtraktaten om, at nu kom der ikke mere union.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige tak for, at statsministeren nu har givet tilsagn om, at udenrigsministeren vil give et godt svar på det spørgsmål, jeg har stillet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det skal jeg forsøge at leve op til.

Under sin præsentation af det tyske formandskabs program i Europa-Parlamentet kom Joschka Fischer ind på spørgsmålet om reformer i EU-samarbejdet. Han sagde om det institutionelle spørgsmål, om den næste regeringskonference, at der på Det Europæiske Råds møde i juni 1999 skal træffes beslutning om at indkalde en regeringskonference for at løse de institutionelle spørgsmål, der ikke bliver afklaret i Amsterdam.

Det er der ikke noget nyt i. Det fremgår klart af Amsterdamtraktatens protokol om institutionerne, at der forud for udvidelsen skal ske en reduktion i antallet af kommissærer, således at hvert land får en kommissær. Det betinges af en ændring i stemmevægtene, enten ved nye stemmevægte eller ved dobbelt flertal. En afklaring af disse spørgsmål forudsætter afholdelse af en regeringskonference og en ændring i traktaterne.

Det Europæiske Råd fastslog i Wien, at der i Köln skal træffes beslutning om, hvornår og hvordan de uløste institutionelle spørgsmål skal håndteres. Det nye er, at Joschka Fischer kom med et bud på startdatoen for en sådan regeringskonference, nemlig år 2001.

Samtidig redegør Fischer for en række tanker, som han og det tyske formandskab gør sig om udviklingen i det europæiske samarbejde på længere sigt, f.eks. om en styrkelse af den demokratiske udvikling, styrkelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, en europæisk